

Erdős Lajosné És Szabó Istvánné

Ez anyám a nővérével, Olgával. Szerintem 1895-1896 körül készülhetett a kép Kassán, természetesen. Anyám, Brichta Margit 1894-ben született. A kassai felsőbb leányiskolába járt, és összetett kézzel könyörgött, hogy ő is szeretne tanulni, de neki azt mondták: ?Nem, te szép vagy, neked férjhez kell menned.? A másik kettő sem volt csúnya, de anyám volt a legszebb. Nem tanították. Tanítónőképzőbe járt, az apácákhoz Kassára. [Ebben az időszakban -- 1910 körül -- a magyarországi zsidóságon belül a nők körében országosan 13,2% volt a 4 vagy 6 középiskolát, és mindössze 1,5% volt a középiskola 8 osztályát elvégzettek aránya. (Karády Viktor számításai). -- A szerk.] Anyám, 1914-ben, tehát húszéves korában férjhez ment az édesapámhoz, és Budapestre költöztek. Szerintem úgy hozták össze a partit [lásd: házasságközvetítő]. Anyámnak két testvére volt. Olga [1890/91--?] idősebb volt anyámnál három-négy évvel. Egyetemre jártak Pestre, ami abban az időben nagyon nagy szó volt. Tanárnak tanult -- nem tudom, hogy milyen szakos tanárnak --, és közölte a szüleivel, hogy ő nem óhajt tanári állásba menni, mert beleszeretett egy egyetemi hallgatóba, és hozzámegy feleségül, és nem is fejezte be az egyetemet. A baj csak az volt, hogy az illető keresztény volt, és egy börtönőrnek a fia. Hát rettentő nagy zűr lett belőle, de hozzáment, és a fiú állást kapott Resicabányán, Temesvárhoz közel [Resicabánya akkoriban óriási,

17 000 lakost számláló nagyközség státusú település volt Krassó-Szörény vármegyében -- ma Románia --, bányákkal és kohóművekkel. -- A szerk.]. Ott egy vasgyárban kapott állást, és odamentek. Egyetlen leánygyermekük született, és négyéves korában kiderült, hogy cukorbaja van. Akkor találták fel az inzulint, és Bécsből repülőgéppel hozattak neki inzulint. Élete végéig inzulinoznia kell magát. Mi valahogy elidegenedtünk egymástól, nem tudok róluk semmi többet.